

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžfk/6/2016
Identifikačné číslo spisu: 1015200543
Dátum vydania rozhodnutia: 21.02.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015200543.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Obec Vrbov, Vrbov 204, 059 72 Vrbov, zastúpený: Sýkora - advokátska kancelária s. r. o., Zoborská 13, 040 01 Košice, konajúca prostredníctvom advokáta a konateľa JUDr. Mateja Sýkoru, proti žalovanému: Úrad pre verejné obstarávanie, Dunajská 68, P. O. Box 58, 820 04 Bratislava 24, o preskúmanie zákonnosti Protokolu o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní č. 9918-7000/2014-OK/5 z 22. januára 2015, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/76/2015-115 z 31. mája 2016, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti z a m i e t a.
- II. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.
- III. Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.
Konanie na krajskom súde

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) napadnutým uznesením podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.), konanie zastavil, nakoľko žaloba smerovala proti Protokolu o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní č. 9918-7000/2014-OK/5 z 22. januára 2015, a z podanej žaloby nemal za preukázané aké subjektívne právo a subjektívny oprávnený záujem žalobcu mali byť týmto protokolom dotknuté.

2. Krajský súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že žalobca uzavrel dňa 05. mája 2010 s Ministerstvom výstavby a regionálneho rozvoja SR Zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku (ďalej len „zmluva o NFP“) č. Z 2214012015101 na základe, ktorej bol žalobcovi poskytnutý

nenávratný finančný príspevok na projekt „Rekonštrukcia námestia a miestnych komunikácií v obci Vrbov“. V súlade so všeobecne záväznými predpismi a podmienkami zmluvy o NFP žalobca za účelom uzavretia zmluvy na vykonanie stavebných prác vykonal verejné obstarávanie na predmet zákazky „Rekonštrukcia námestia a miestnych komunikácií v obci Vrbov“, uverejnením oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania vo Věstníku verejného obstarávania č. 222/2009 zo dňa 19. novembra 2009 pod značkou 06570-MUP.

3. Žalovaný listom zo 04. novembra 2014 zaslal žalobcovi oznámenie o začatí výkonu kontroly postupu zadávania podlimitnej zákazky na predmet zákazky „Rekonštrukcia námestia a miestnych komunikácií v obci Vrbov“ z podnetu Ministerstva financií Slovenskej republiky. Výsledkom výkonu predmetnej kontroly bol Protokol o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní č. 9918-7000/2014-OK/5 (ďalej len „Protokol“) z 22. januára 2015, v ktorom konštatoval, že žalobca postupoval v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „zák. č. 25/2006“ alebo „zákon o verejnom obstarávaní“) konkrétne princípom transparentnosti tým, že súčasťou kontrolovania predloženej dokumentácie nebol doklad obsahujúci informácie o spôsobe určenia predpokladanej hodnoty zákazky, čím zároveň postupoval v rozpore s § 5 ods. 1 zákona o verejnom obstarávaní, pričom toto konanie nemalo vplyv na výsledok verejného obstarávania, § 26 ods. 2 písm. e) zákona o verejnom obstarávaní, keď v bode III. II. I. oznámenia požadoval od záujemcov, ktorí za účelom preukázania splnenia osobného postavenia podľa § 26 ods. 1 písm. f) zákona o verejnom obstarávaní predkladajú doklad o zapísaní v profesijnom zozname vedenom profesijnou organizáciou, aby predložili aj doklad o oprávnení podnikateľ a uvedené doklady nesmeli byť staršie ako 3 mesiace, pričom toto konanie nemalo vplyv na výsledok verejného obstarávania, § 9 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní konkrétne s princípom nediskriminácie záujemcov, keď v bode III. II. I. „Technická alebo odborná spôsobilosť“ oznámenia o vyhlásení verejných obstarávaní požadoval predložiť zoznam stavebných prác rovnakého alebo podobného predmetu zákazky zahájených a ukončených za predchádzajúcich 5 rokov, pričom toto konanie mohlo mať vplyv na výsledok verejného obstarávania. Žalobca k predmetnému protokolu zaslal písomné vyjadrenie, v ktorom namietal zistenia žalovaného. Dňa 12. februára 2015 bola vyhotovená zápisnica č. 9918/7000/2014-OK/9 o prerokovaní protokolu o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní a vedúci kontrolovaného subjektu svojím podpisom potvrdil prevzatie vyhotovenej zápisnice.

4. Podaním z 31. mája 2016 právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní v tento deň a oznámil súdu, že z dôvodu žalúdočných ťažkostí sa nemôže na súd dostaviť a zároveň žiadal pojednávanie odročiť. Súd vzhľadom k tomu, že konanie zastavil, žiadosti právneho zástupcu žalobcu o odročenie pojednávania nevyhovel.

5. Krajský súd uviedol, že jeho úlohou v danej veci bolo vysporiadať sa s otázkou, či Protokolom o výsledku kontroly z 22. januára 2015, ktorý žalobca napadol boli splnené podmienky ust. § 250 ods. 2 O. s. p., že nezákonným rozhodnutím a postupom správneho orgánu bol žalobca ukrátený na svojich subjektívnych právach.

6. Prvostupňový súd s poukazom na ustanovenia § 244 ods. 1 až 3 O. s. p., § 247 ods. 1 O. s. p., § 249 ods. 1, 2 O. s. p., § 250 ods. 2 O. s. p., ktoré zároveň citoval, uviedol, že podľa jeho názoru v konaní nebolo osvedčené splnenie podmienky aktívnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby, keďže táto nebola podložená žiadnym konkrétnym tvrdením o ukrátení na právach, s ktorým by korešpondovalo jeho subjektívne oprávnenie vychádzajúce z konkrétneho právneho predpisu, ktoré by ovplyvnilo právnu pozíciu žalobcu a zasiahlo do jeho právnej sféry alebo spôsobilo zmenu jeho právneho postavenia.

7. Aktívna procesná legitímácia žalobcu, ako procesná podmienka v zmysle § 250 ods. 2 O. s. p., ktorá robí procesný subjekt osobou oprávnenou na podanie žaloby, v sebe zahŕňa kumulatívne dva predpoklady, a to postavenie účastníka správneho konania a súčasne ukrátenie na právach napadnutým rozhodnutím, vydaným v správnom konaní. Súd v každej konkrétnej veci v intenciách citovaných zákonných ustanovení posudzuje, či žalobca spĺňa zákonom stanovené podmienky procesnej aktívnej

legitimácie na podanie žaloby v správnom súdnictve. V konaní podľa piatej časti O. s. p. súd poskytuje ochranu len subjektívnym právam žalobcu, pokiaľ sa žalobca domáha ochrany cudzích práv, alebo aj žiada ochranu svojho práva, aj keď v skutočnosti o jeho právo nejde, žaloba je podaná neoprávnenou osobou (uznesenie NS SR sp. zn. 6SŽi/2/2011).

8. Krajský súd skonštatoval, že zo žaloby nevyplýva na akých konkrétnych subjektívnych právach bol žalobca rozhodnutím, resp. postupom žalovaného ukrátený. Žalobca v žalobe uviedol, že protokol je rozhodnutím, ktoré môže mať priamy vplyv na jeho práva a povinnosti a hrozí mu, že bude nútený vrátiť poskytnutý nenávratný príspevok, prípadne jeho časť, čo môže mať pre obec likvidačný dôsledok.

9. Krajský súd s poukazom na ust. § 146 ods. 1 prvá veta zákona o verejnom obstarávaní poukázal na skutočnosť, že v Protokole z 22. januára 2015 nebola žalobcovi uložená žiadna povinnosť, jeho obsahom sú len kontrolné zistenia a oprávnenie žalobcu vyjadriť sa k nim, pričom jeho výsledkom nebolo uloženie povinnosti žalobcovi.

10. S poukazom na § 250d ods. 3 O. s. p. krajský súd konanie o žalobe žalobcu o preskúmanie zákonnosti Protokolu o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní č. 9918-7000/2014-OK/5 z 22. januára 2015, vzhľadom na predmet konania zastavil.

11. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. s použitím ust. § 246 c O. s. p tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko konanie vo veci bolo zastavené.

II.

Kasačná sťažnosť

12. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v postavení sťažovateľa prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom ustanovenej lehote v zmysle poučenia krajského súdu odvolanie a tiež kasačnú sťažnosť v podstate identického obsahu. Sťažovateľ žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na nové konanie z dôvodu, že krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f) S. s. p.), z dôvodu, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g) S. s. p.) z dôvodu, že sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (§ 440 ods. 1 písm. h) S. s. p.) a z dôvodu, že jeho podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 písm. j) S. s. p). Zároveň požiadal o priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti.

13. Sťažovateľ v podanej kasačnej sťažnosti uviedol, že pre zastavenie konania (odmietnutie žaloby) podľa § 250d ods. 3 písm. O. s. p. neboli v prejednávanej veci splnené zákonné podmienky. Rozhodnutím o zastavení konania krajský súd odňal sťažovateľovi možnosť konať pred súdom a svoje rozhodnutie založil v rozpore s ustálenou praxou kasačného súdu na nesprávnom právnom posúdení veci. Argumentácia krajského súdu je založená na názore, podľa ktorého žalobca v konaní neosvedčil svoju aktívnu legitimáciu z dôvodu absencie tvrdení o ukrátení žalobcu na jeho konkrétnych subjektívnych právach, pričom sťažovateľ uviedol, že predmetný protokol je rozhodnutím a v ňom uvedené kontrolné zistenia žalovaného môžu mať za následok podľa § 27a zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 528/2008 Z. z.“) priamy vplyv na jeho práva a povinnosti a bezprostredne mu hrozí, že bude nútený vrátiť poskytnutý NFP, prípadne jeho časť, čo môže mať likvidačný dôsledok na obec, nakoľko môže viesť k nútenej správe a tak ohroziť záujmy samotných obyvateľov obce.

14. Protokolom Úradu pre verejné obstarávanie a postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu, bol žalobca priamo ukrátený na svojich právach. Napadnutý Protokol o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní, ktorým žalovaný rozhodol o tom, že žalobca konal v rozpore so

zákonom o verejnom obstarávaní, je rozhodnutím, ktoré sa bezprostredne dotýka a zasahuje do práv a právom chránených záujmov žalobcu.

15. Vyššie uvedený akt žalovaného má vo vzťahu k žalobcovi autoritatívnu povahu, navyše osobitné predpisy, najmä zákon č. 528/2008 Z. z. v§27a predmetného zákona, s ním spájajú právne účinky. Na základe záverov uvedených v Protokole môže totiž riadiaci orgán v zmysle § 27a ods. 4 zákona č. 528/2008 Z. z. vyzvať žalobcu ako prijímateľa na vrátenie poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky a v prípade, ak prijímateľ nevráti poskytnutý príspevok alebo jeho časť na základe uvedenej výzvy, riadiaci orgán môže v zmysle § 27a ods. 5 zákona č. 528/2008 Z. z. rozhodnúť o vrátení až jeden a pol násobku sumy uvedenej vo výzve - takéto právoplatné rozhodnutie by bolo exekučným titulom, na základe ktorého by bolo možné začať exekučné konanie voči žalobcovi. V dôsledku uvedeného rozhodnutia žalovaného tak dochádza k zásahu do nadobudnutých práv žalobcu a jeho ústavne zaručeného práva legitímneho očakávania uspokojenia daného nároku, najmä pokiaľ ide o jeho právo na poskytnutie nenávratného finančného príspevku v zmysle zákona č. 528/2008 Z. z. Jeho dôsledkom je zrušenie a vrátenie časti právoplatne priznaného nenávratného finančného príspevku a možný sankčný postih v prípade, ak žalobca k vráteniu finančných prostriedkov nepristúpi.

16. Závery zaujaté krajským súdom, podľa ktorých Protokol Úradu pre verejné obstarávanie nezasahuje do subjektívnych práv žalobcu, resp. že žalobca svojimi tvrdeniami takýto zásah nepreukázal, preto zjavne nemôžu obstať.

17. Vykonanou kontrolou nad dodržiavaním zákona o verejnom obstarávaní bolo žalovaným v Protokole konštatované medzi inými tiež to, že žalobca svojím postupom vo verejnom obstarávaní porušil zákon o verejnom obstarávaní, resp. konal v rozpore so zákonom o verejnom obstarávaní, a to § 9 ods. 2 a § 26 ods. 2 písm. e) zákona, pričom toto konanie podľa žalovaného malo vplyv na výsledok verejného obstarávania pokiaľ ide o kontrolné zistenie uvedené v bode 3. Protokolu, a nemalo vplyv na výsledok verejného obstarávania pokiaľ ide o kontrolné zistenia uvedené v bode 1. a 2. Protokolu. V kontexte uvedených kontrolných zistení žalovaného s ustanovením § 27a zákona č. 528/2008 Z. z. je potom zrejmé, že kontrolné zistenia žalovaného uvedené v Protokole odôvodňujú uloženie korekcie žalobcovi za porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania, čím dochádza k bezprostrednému zásahu do legitímne nadobudnutých práv žalobcu, ktorému vzniká povinnosť vrátiť poskytnutú časť nenávratného finančného príspevku.

18. Skutočnosť, že žalobca bol v dôsledku Protokolu žalovaného a kontrolných zistení uvedených v Protokole priamo ukrátený na svojich právach, je zrejmá aj z toho, že na základe zistení žalovaného uvedených v Protokole, boli riadiacim orgánom, resp. sprostredkovateľským orgánom pod riadiacim orgánom pre Regionálny operačný program Prešovského samosprávneho kraja, žalobcovi uložené korekcie v zmysle zákona č. 528/2008 Z. z. za porušenie zákona o verejnom obstarávaní vo výške 5 % predmetu zákazky v sume 30 588,01 Eur, a to na základe Oboznámenia so závermi opätovnej administratívnej kontroly č. 01216/2015/SO/RO-12 z 07.08.2015, Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 00955/2015/SO/RO-29 z 11.08.2015, Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 22140120151/Z01 z 11.08.2015 a Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 22140120151/Z02 z 11.08.2015. Preskúmanie zákonnosti uvedených rozhodnutí je predmetom konania pred Krajským súdom v Bratislave vedenom pod sp. zn. 5S/241/2015, o čom mal krajský súd vedomosť.

19. Právne predpisy Slovenskej republiky neupravujú možnosť mimosúdnej zmeny rozhodnutia žalovaného o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní vykonanej žalovaným. Jedinou možnosťou na dosiahnutie nápravy je preskúmanie Protokolu žalovaného na základe podanej správnej žaloby. Podmienky na poskytnutie súdnej ochrany žalobcovi v rámci správneho súdnictva preto v prejednávanej veci boli splnené.

20. Protokol žalovaného preto v okolnostiach prejednávanej veci bolo nevyhnutné s ohľadom na jeho účinky vo vzťahu k právnemu postaveniu žalobcu ako kontrolovanému subjektu považovať za rozhodnutie, ktorého obsah má autoritatívny vzťah k jeho adresátovi (žalobcovi), a kde správny orgán v

tomto prípade vystupuje v úlohe vykonávateľa štátnej moci, nie iba v pozícii oznamovateľa. Výsledkom kontrolných zistení žalovaného bolo uloženie finančnej korekcie žalobcovi v zmysle zákona č. 528/2008 Z. z.

21. Žalobou napadnuté rozhodnutie - Protokol Úradu pre verejné obstarávanie - podlieha prieskumu v rámci správneho súdnictva, pretože sa priamo dotýka práv a právom chránených záujmov žalobcu, ide o rozhodnutie správneho orgánu, ktoré zakladá, mení, resp. zrušuje práva a povinnosti žalobcu a ktorým môžu byť práva a povinnosti žalobcu priamo dotknuté. Ide o rozhodnutie správneho orgánu, ktorého zákonnosť je oprávnený preskúmať súd, vrátane postupu správneho orgánu, ktorý predchádzal jeho vydaniu. Týmto rozhodnutím sú navyše dotknuté základné práva žalobcu, ktorých preskúmanie súdom nemôže byť podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy SR v podmienkach materiálneho právneho štátu vylúčené.

22. Ak krajský súd napriek individuálnym okolnostiam prejednávanej veci a tvrdeniam žalobcu uvedeným v žalobe uzavrel, že žalobca v konaní neosvedčil svoju aktívnu legitímáciu v konaní, v dôsledku čoho konanie nezákonne zastavil (odmietol podanie žalobcu), dopustil sa závažného procesného pochybenia a nesprávneho právneho posúdenia veci a zároveň znemožnil žalobcovi realizovať jeho procesné práva v takej miere, že porušil práva žalobcu na spravodlivý proces.

23. Postupom krajského súdu, ktorý konal vo veci v neprítomnosti žalobcu, krajský súd žalobcovi znemožnil realizovať jeho procesné práva v takej miere, že porušil jeho právo na spravodlivý proces.

24. Žalobca uviedol, že z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že krajský súd rozhodol o zastavení konania (odmietnutí podania žalobcu) potom, čo vo veci nariadil pojednávanie na deň 31.05.2016 a na toto pojednávanie predvolal účastníkov konania, vrátane žalobcu. Právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 31.05.2016 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu akútnych zdravotných ťažkostí, ktoré mu znemožňovali účasť na pojednávaní a z týchto dôvodov požiadal súd o odročenie pojednávania na iný termín. Súd žiadosti právneho zástupcu žalobcu o odročenie pojednávania nevyhovel a vo veci konal v jeho neprítomnosti. Na odôvodnenie tohto postupu súd v napadnutom uznesení uviedol nasledovné: „Súd vzhľadom k tomu, že konanie zastavil, nevyhovel žiadosti právneho zástupcu žalobcu o odročenie pojednávania.“

25. Žalobca mal za to, že konaním vo veci bez jeho prítomnosti a jeho právneho zástupcu, ktorý požiadal o ospravedlnenie svojej neúčasti a o odročenie pojednávania z dôvodu náhlych zdravotných ťažkostí, ktoré mu bez ohrozenia života a vážneho zhoršenia zdravia neumožňovali zúčastniť sa pojednávania, súd znemožnil žalobcovi realizovať jeho procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f) S. s. p.). Na vytýčenom pojednávaní sa chcel právny zástupca žalobcu vyjadriť k dokazovaniu aj k právnej stránke veci a navrhnúť vo veci ďalšie dôkazy (napr. pripojením spisu vo veci sp. zn. 5S/241/2015, predložením žiadostí o vrátenie finančných prostriedkov z 11.08.2015 a predložením oboznámenia so závermi opätovnej administratívnej kontroly z 07.08.2015). V dôsledku postupu súdu, ktorý napriek žiadosti žalobcu o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu na jeho strane, vo veci konal a rozhodol, súd znemožnil žalobcovi realizovať jeho procesné práva, čím žalobcovi odňal možnosť konať pred súdom a porušil jeho základné právo na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca kasačný súd žiadal, aby napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 76/15-115 zo dňa 31.05.2016 v celom rozsahu zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

27. Žalobca zároveň žiadal kasačný súd o priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti podľa § 447 S. s. p., a to z dôvodu hrozby vzniku závažnej ujmy v dôsledku právnych následkov napadnutého rozhodnutia, pričom priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom. V dôsledku napadnutého rozhodnutia môže totiž dôjsť k nenapraviteľným následkom nielen vo vzťahu k žalobcovi, ale tiež k obyvateľom obce, keďže bezprostredne hrozí, že voči žalobcovi budú uplatňované a vykonávané postihy v zmysle osobitných právnych predpisov, najmä podľa § 27a zákona č. 528/2008 Z. z.

III.

Vyjadrenie žalovaného

28. Žalovaný sa najskôr vyjadril k obsahu odvolania žalobcu v písomnom vyjadrení z 30. augusta 2016, v ktorom uviedol, že napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave považuje za vecne správne.

29. Stotožnil sa s odôvodnením krajského súdu, že žalobca nespĺňa definičné znaky aktívne legitimovaného subjektu podľa O. s. p. z dôvodu, že neuviedol v žalobe, ktoré jeho konkrétne práva a právom chránené záujmy a akým spôsobom boli dotknuté napadnutým Protokolom. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžf/36/2010 z 26.10.2011 a sp. zn. 6Sžo/227/2010 z 26.10.2011 v rámci ktorých sa rozoberá problematika aktívnej legitimácie na podanie správnej žaloby. Najvyšší súd v predmetných uzneseniach uviedol: „Podľa § 250 ods. 2 <. veta prvá O. s. p. žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Aktívna procesná legitimácia žalobcu ako procesná podmienka v zmysle § 250 ods. 2 <. O. s. p., ktorá robí procesný subjekt osobou oprávnenou na podanie žaloby, v sebe zahŕňa kumulatívne dva predpoklady, a to postavenie účastníka správneho konania a súčasne ukrátenie na právach napadnutým rozhodnutím, vydaným v správnom konaní, t. j. že mu takýmto rozhodnutím bola spôsobená ujma.“

30. Žalovaný v rozsahu uvedených uznesení konštatoval, že podľa § 250 ods. 2 O. s. p., resp. § 178 ods. 1 S. s. p. je definičným znakom aktívnej legitimácie skutočnosť, že žalobou napadnuté rozhodnutie (protokol) zasiahlo do sféry subjektívnych práv a právom chránených záujmov žalobcu. Žalovaný ďalej poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 166/2011, v ktorom je vyjadrená obligatórna podmienka na uplatnenie si práva v rámci O. s. p., a to: „...samotné tvrdenie sťažovateľa o tom, že bol ukrátený na svojich právach, nepostačuje na to, aby bol aktívne procesne legitimovaný na podanie žaloby“.

31. V kontexte uvedeného mal žalovaný za to, že doposiaľ v konaní nebolo osvedčené splnenie podmienky procesnej legitimácie osoby na podanie žaloby - aktívnej procesnej legitimácie žalobcu, nakoľko nebola podložená žiadnym konkrétnym tvrdením žalobcu o ukrátení na jeho právach, ktorému by korešpondovali jeho subjektívne oprávnenia vychádzajúce z konkrétneho právneho predpisu, ktoré by ovplyvnilo právnu pozíciu žalobcu a zasiahlo do jeho právnej sféry alebo spôsobilo zmenu jeho právneho postavenia. Žalovaný ďalej konštatoval, že predmetný protokol sa nijako nedotkol žalobcových subjektívnych práv, a preto žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby. Podľa žalovaného je nepochybné, že predmetná žaloba podmienku aktívnej procesnej legitimácie žalobcu podľa § 250 ods. 2 O. s. p. nespĺňa.

32. K tvrdeniu žalobcu, že protokol je podkladom na postup poskytovateľa nenávratného finančného príspevku ako riadiaceho orgánu k uloženiu korekcie, žalovaný uviedol, že vydaním protokolu, v ktorom konštatoval porušenie zákona o verejnom obstarávaní, nemôže byť žalobca akýmkoľvek spôsobom ukrátený na svojich právach, nakoľko predmetná korekcia sa žalobcovi neukladá na základe rozhodnutia žalovaného, ale na základe individuálneho správneho aktu vydaného na to oprávneným riadiacim orgánom. Riadiaci orgán je oprávnený uložiť korekcie nezávisle od rozhodnutia žalovaného o porušení zákona o verejnom obstarávaní.

33. Podľa nálezov Ústavného súdu SR, ako aj Najvyššieho súdu SR môžu byť predmetom preskúmania aj rozhodnutia orgánov verejnej správy, ktoré nespĺňajú formálne náležitosti, ak sa dotýkajú, resp. môžu dotknúť, práv a právom chránených záujmov fyzických alebo právnických osôb a podľa súdnej praxe je rozhodnutím správneho orgánu každé rozhodnutie, ktorým sa zakladajú, menia alebo rušia alebo môžu byť priamo dotknuté práva a povinnosti fyzických alebo právnických osôb (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžp 5/2011). Podľa žalovaného je však celkom jednoznačné, že napadnutý protokol o

výsledku kontroly tieto náležitosti nespĺňa. Nie je pritom podstatné (ako aj potvrdzuje vyššie uvedená judikatúra), či tieto výsledné materiály z vykonanej kontroly, ako jeden z výsledkov dohľadových kompetencií žalovaného nad postupmi vo verejnom obstarávaní, spĺňajú formálne náležitosti rozhodnutia v oblasti verejnej správy; t. j. výrok, odôvodnenie a poučenie o možnosti jeho súdneho prieskumu, ale to, či sa nimi zakladajú, menia, resp. rušia subjektívne práva a povinnosti subjektov, ktorých sa dotýkajú.

34. Podľa žalovaného kontrolu postupu zadávania zákazky po uzavretí zmluvy nemožno považovať za rozhodovací proces vo verejnej správe a výsledné materiály z vykonanej kontroly za rozhodnutia vydané v takomto konaní, keďže kontrolou sa len zisťuje súlad postupu kontrolovaného s ustanoveniami zákona o verejnom obstarávaní.

35. Protokol o výsledku dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní, nie je svojou povahou rozhodnutím, nakoľko sa ním kontrolovanému vo verejnom obstarávaní neukladajú práva a povinnosti, ale je iba podkladom pre prípadné uloženie sankcie za spáchanie správneho deliktu na úseku verejného obstarávania podľa § 149 zákona o verejnom obstarávaní.

36. Kontrola postupu zadávania zákazky po uzavretí zmluvy podľa § 146a až § 146d zákona o verejnom obstarávaní predstavuje jednu z dohľadových kompetencií žalovaného, avšak zároveň predstavuje diametrálne odlišný dohľadový postup žalovaného ako konanie o námietkach, resp. správne konanie o uložení pokuty, ktoré majú povahu rozhodovacích procesov vo verejnej správe. Vo výsledných materiáloch z vykonanej kontroly sa neukladajú žalobcovi nijaké povinnosti. Na základe uvedeného zastával žalovaný názor, že výsledné materiály z vykonanej kontroly nepodliehajú súdnemu prieskumu v rámci úpravy správneho súdnictva v O. s. p., keďže nie sú rozhodnutím správneho orgánu v zmysle O. s. p.

37. Pokiaľ sťažovateľ namietal, že neakceptovaním ospravedlnenia jeho právneho zástupcu na pojednávaní dňa 31.05.2016 mu súdom bola odňatá možnosť konať pred súdom, žalovaný uviedol, že podľa jeho názoru je jednoznačné, že neskoro podaná žiadosť o odročenie pojednávania (podaná dňa 31.05.2016), nebola podložená dôležitým dôvodom, nakoľko v dôkazoch predložených v rámci žalobcovho odvolania nefiguruje doklad o lekárskej uznannej práceneschopnosti. Subjektívne tvrdenia žalobcu o domnelých žalúdočných ťažkostiach sú preto z tohto dôvodu nepreskúmateľné.

38. V intenciách vyššie uvedených skutočností má žalovaný za to, že postupoval zákonne, riadne zistil skutkový stav, vec správne právne posúdil a žalobcom napadnuté rozhodnutie, resp. predmetný Protokol vydal v súlade so zákonom, a preto nie sú dôvody na zrušenie napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa, ktorým bolo konanie o žalobe zastavené. Na základe toho žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 76/2015 zo dňa 31. mája 2016 potvrdil.

39. Žalovaný následne potom ako mu bola doručená kasačná sťažnosť uviedol, že v predmetnej veci bol v zákonnej lehote 15 dní od doručenia napádaného uznesenia krajského súdu, žalobcom využitý inštitút odvolania podľa O. s. p., ku ktorému sa žalovaný na základe výzvy Krajského súdu v Bratislave komplexne vyjadril a po komparácii žalobcovej kasačnej sťažnosti so žalobcom podaným odvolaním, žalovaný dospel k záveru, že predmetné podania sú obsahovo identické a samotná kasačná sťažnosť okrem zmeny odkazov na aktuálne procesnoprávne normy neobsahuje žiadne nové skutočnosti, okrem žalobcom navrhovanom priznaní odkladného účinku rozhodnutia. Žalovaný konštatoval, že z uvedeného dôvodu zostáva jeho argumentačná línia nezmenená a v plnej miere sa pridŕžoval svojho podaného vyjadrenia k odvolaniu z 30. augusta 2016.

40. S poukazom na žalobcovu žiadosť o priznanie odkladného účinku podľa § 447 S. s. p. z dôvodu hrozby vzniku závažnej ujmy v dôsledku právnych následkov napadnutého rozhodnutia - Protokolu o výkone kontroly č. 9918-7000/2014-OK/5 zo dňa 22.01.2015 a síce hrozby, že voči žalobcovi budú vykonávané postihy v zmysle osobitných právnych predpisov, najmä podľa § 27a zákona č. 528/2008

Z. z., žalovaný konštatoval, že žalobcovi nebola zo strany žalovaného uložená žiadna pokuta v zmysle povinností uložených zápisnicou o prerokovaní protokolu č. 9918-7000/2014-OK/9 zo dňa 12.02.2015 podľa zákona č. 10/1996 Z. z. o kontrole v štátnej správe v znení neskorších predpisov. Žalovaný ďalej uviedol, že opatrenia, ktoré boli žalobcovi uložené predmetnou zápisnicou, žalobca podľa Správy o splnení opatrení prijatých na odstránenie príčin zistených nedostatkov zo dňa 30.03.2015, doručenej žalovanému dňa 01.04.2015, už splnil. Nedostatky, ktorých odstránenie bolo uložené Zápisnicou, už totiž odstránil prijatím opatrení špecifikovaných v oznámení o opatreniach prijatých v súvislosti s kontrolou vykonanou v Obci Vrbov Úradom pre verejné obstarávanie zo dňa 27.02.2015. Na základe uvedených skutočností je podľa názoru žalovaného odloženie vykonateľnosti Protokolu o výkone kontroly bezpredmetné, nakoľko absentuje vykonateľná povinnosť z dôvodu jej splnenia žalobcom.

41. Na základe vyššie uvedeného žalovaný navrhol, aby kasačný súd kasačnej sťažnosti žalobcu nepriznal odkladný účinok a aby uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 76/2015 zo dňa 31. mája 2016 ako správne potvrdil.

IV.

Právna úprava, právne názory kasačného súdu

42. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 <. S. s. p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti sťažovateľa (453 ods. 1 a ods. 2 S. s. p.) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 S. s. p. a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

43. Podľa § 2 ods. 1 S. s. p., v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

44. Podľa § 2 ods. 2 S. s. p., každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

45. Podľa § 6 ods. 1 S. s. p., správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

46. Podľa § 7 S. s. p., správne súdy nepreskúmajú

a) právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ak účastník konania pred ich právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis; povinnosť vyčerpať všetky riadne opravné prostriedky sa nevzťahuje na prokurátora a zainteresovanú verejnosť, ak táto nebola na podanie riadneho opravného prostriedku oprávnená,

b) správne akty orgánov verejnej správy, ktoré nemajú povahu rozhodnutia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby, najmä rozhodnutia a opatrenia organizačnej povahy a rozhodnutia a opatrenia upravujúce vnútorné pomery orgánu, ktorý ich vydal, ak tento zákon neustanovuje inak,

c) všeobecne záväzný právne predpisy, ak tento zákon neustanovuje inak,

d) súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, v ktorých je daná právomoc súdu v civilnom procese,

e) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo

poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania,

f) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ktorých vydanie závisí výlučne od posúdenia zdravotného stavu osôb alebo technického stavu vecí, ak neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania, zamestnania, podnikateľskej alebo inej hospodárskej činnosti; to neplatí na rozhodnutia a opatrenia v sociálnych veciach,

g) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy o nepriznaní alebo odňatí odbornej spôsobilosti fyzickej osobe a právnickej osobe, ak neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania alebo zamestnania,

h) rozhodnutia, opatrenia, rozkazy, nariadenia, príkazy a pokyny, personálne rozkazy a disciplinárne rozkazy orgánov verejnej správy, ktorých preskúmanie vylučuje osobitný predpis.

47. Podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti Protokolu o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní č. 9918-7000/2014-OK/5 zo dňa 22.01.2015 vydaným Úradom pre verejné obstarávanie v nadväznosti na výkon kontroly postupu zadávania podlimitnej zákazky na uskutočnenie stavebných prác po uzavretí zmluvy na predmet zákazky s názvom „Rekonštrukcia námestia a miestnych komunikácií v obci Vrbov“ vyhlásenej uverejnením oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania vo Vestníku VO č. 222/2009 zo dňa 19.11.2009 pod zn. 06570-MUP podľa § 146 ods. 6 v nadväznosti na § 155m ods. 4 zákona o verejnom obstarávaní. V Protokole boli žalovaným konštatované porušenia viacerých ustanovení zákona o verejnom obstarávaní zo strany žalobcu pri obstarávaní predmetu zákazky, pričom uvedené kontrolné zistenia Úradu pre verejné obstarávanie boli tiež dôvodom pre uloženie finančnej korekcie žalobcovi podľa § 27a a nasl. zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva v znení neskorších predpisov.

48. Predmetom kasačného konania bolo preskúmanie uznesenia krajského súdu ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania kasačný súd skúmal aj povahu napadnutého Protokolu o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní č. 9918-7000/2014-OK/5 z 22. januára 2015, za účelom posúdenia možnosti jeho súdneho prieskumu.

49. Rozsah preskúmvacej činnosti súdu v správnom súdnictve je vymedzený tak, že preskúmvaniu podliehajú zásadne všetky rozhodnutia orgánov štátnej správy, ktorými sa rozhodlo o právach a povinnostiach fyzických alebo právnických osôb. Predmetom preskúmania musí byť právoplatné rozhodnutie ako výsledok určitého postupu správneho orgánu.

50. Ďalšou podmienkou je, že fyzická osoba alebo právnická osoba musí tvrdiť (procesne), že bola ukrátená na svojich právach. Súdna prax trvá na tom, že k ukráteniu musí dôjsť na subjektívnych právach žalobcu. Pojem „svojich právach“ treba vysvetľovať reštriktívne. Musí ísť o práva, a nie o záujmy alebo oprávnené záujmy. Toto subjektívne právo sa opiera alebo vychádza zo všeobecne záväzného právneho predpisu.

51. Vylúčenie postupu správnych orgánov, ktorým neboli priamo dotknuté práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zo súdneho prieskumu súvisí s tým, že bez priamej spojitosti by došlo k neprimeranému rozšíreniu možnosti napádať postupy správnych orgánov v správnom súdnictve.

52. Kasačný súd vychádzajúc z dôvodov uvedených v kasačnej sťažnosti proti napadnutému uzneseniu krajského súdu, po oboznámení sa s obsahom pripojeného súdneho a administratívneho spisu zistil, že Krajský súd v Bratislave správne najskôr posudzoval, či žalobca je osobou oprávnenou na podanie žaloby podľa § 250 ods. 2 veta prvá O. s. p. s poukazom na tvrdenie žalobcu o ukrátení na jeho konkrétnych subjektívnych právach.

53. Definičným znakom aktívnej legitimácie žalobcu je podľa § 250 ods. 2 O. s. p., resp. § 178 ods.1 S. s. p. skutočnosť, že žalobou napadnuté rozhodnutie (Protokol) zasiahlo do sféry subjektívnych práv a právom chránených záujmov žalobcu. V posudzovanej veci aj podľa názoru kasačného súdu, žalobca

tvrdení aktívnu procesnú legitimáciu na podanie žaloby nepodložil žiadnym konkrétnym tvrdením o ukrátení na jeho právach, ktorému by korešpondovali jeho subjektívne oprávnenia vychádzajúce z konkrétneho právneho predpisu a ktoré by ovplyvnilo jeho právnu pozíciu a zasiahlo do jeho právnej sféry alebo spôsobilo zmenu jeho právneho postavenia.

54. Správne súdnictvo je založené na princípe generálnej klauzuly, s výnimkou tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje. Rozsah právomocí pri preskúmaní správnych rozhodnutí je teda obmedzený negatívnou enumeráciou rozhodnutí, ktoré správne súdy nepreskúmajú. Rozhodnutia, ktoré správne súdy nepreskúmajú, sú vymedzené v ustanovení § 7 S. s. p. Predmetné ustanovenie v písmene a) až h) obsahuje taxatívny výpočet konkrétnych druhov rozhodnutí, ktoré sú vylúčené zo súdneho prieskumu.

55. Senát kasačného súdu skonštatoval, že vydaním protokolu, v ktorom žalovaný konštatoval porušenie zákona o verejnom obstarávaní, nemôže byť žalobca akýmkoľvek spôsobom ukrátený na svojich právach, nakoľko predmetná korekcia sa žalobcovi nekladá na základe rozhodnutia žalovaného, ale na základe individuálneho správneho aktu vydaného na to oprávneným riadiacim orgánom. Riadiaci orgán je oprávnený uložiť korekcie nezávisle od rozhodnutia žalovaného o porušení zákona o verejnom obstarávaní.

56. Protokol nepodlieha súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, pretože sám o sebe nepredstavuje zásah do práva a právom chránených záujmov kontrolovaného subjektu. Povinnosť žalobcu vrátiť finančné prostriedky vznikne až na základe právoplatného rozhodnutia, ktoré už bude spôsobilé zasiahnuť do subjektívnych práv sťažovateľa a až vtedy bude preskúmateľné v rámci správneho súdnictva.

57. Predmetný protokol je možné považovať podľa názoru senátu najvyššieho súdu za podkladové rozhodnutie, ktoré má predbežnú povahu vzhľadom na postup upravený v § 27a citovaného zákona.

58. Na základe všetkých vyššie citovaných zákonných ustanovení a právnych argumentov dospel kasačný súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie nespadá do právomoci súdov, resp. nie je preskúmateľné súdom.

59. Pokiaľ žalobca namietal, že postupom správneho súdu - konajúceho vo veci v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu - mu bolo znemožnené realizovať jeho procesné práva v takej miere, že správny súd porušil jeho právo na spravodlivý proces, kasačný súd uvádza nasledovné.

60. Z podkladov súdneho spisu je zrejmé, že právny zástupca žalobcu najskôr podaním zo 4. apríla 2016 požiadal o odročenie pojednávania, ktoré krajský súd nariadil na deň 26. apríla 2016, a to z dôvodu kolízie s inou vecou, v ktorej bol termín pojednávania nariadený skôr, skutočnosť ktorú zároveň dokladoval. Prvostupňový súd tejto žiadosti o odročenie pojednávania vyhovel a uvedený termín pojednávania zrušil a ďalšie pojednávanie v predmetnej veci nariadil na deň 31. mája 2016. Z podkladov súdneho spisu bolo zistené, že podaním z 31. mája 2016 právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neprítomnosť na tomto pojednávaní a oznámil súdu, že z dôvodu žalúdočných ťažkostí sa nemôže na súd dostaviť a zároveň žiadal pojednávanie odročiť. Zo zápisnice z pojednávania z 31. mája 2016 vyplýva, že správny súd uvedené ospravedlnenie právneho zástupcu žalobcu neakceptoval, pojednával v jeho neprítomnosti a v posudzovanej veci rozhodol procesným uznesením tak, že konanie zastavil.

61. Kasačný súd ohľadne uvedenej námietky uvádza, že súd môže posudzovať žiadosť účastníka o odročenie pojednávania len z hľadiska dôležitých dôvodov, existenciu ktorých môže preveriť zo skutočností, ktoré sú mu známe v čase rozhodovania o tejto žiadosti. Dôvodnosť žiadosti o odročenie pojednávania posudzuje súd preto predovšetkým z hľadiska preukázania skutočnosti, z ktorej účastník vyvodzuje existenciu dôležitého dôvodu v zmysle § 101 ods. 2 O. s. p. Žiadosť o odročenie pojednávania je podložená dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania vo všeobecnosti vtedy, ak účastník tvrdí také skutočnosti, ktoré sú vzhľadom k svojej povahe spôsobilé jeho neúčast' na

pojednávaniu ospravedlniť, t. j. také, ktoré mu znemožňujú sa na pojednávaní zúčastniť a súčasne sú vážne, dôležité a ospravedlniteľné z hľadiska objektívneho, tak aj subjektívneho (či mohla byť prekážka predvídaná, prípadne odvrátená). Žiadosť právneho zástupcu o odročenie pojednávania súdu prvého stupňa takýmto dôležitým dôvodom podľa názoru dovolacieho súdu podložená nebola, pretože právny zástupca žalobcu nepreukázal svoju chorobu lekársky uznanou práceneschopnosťou; iba tento doklad je totiž spôsobilým podkladom pre záver o existencii dôležitého dôvodu pre odročenie pojednávania (§ 101 ods. 2 O. s. p.).

62. Za stavu, že neskoro podaná žiadosť o odročenie pojednávania (podaná v deň pojednávania 31. mája 2016), nebola podložená dôležitým dôvodom, nakoľko v dôkazoch predložených v rámci žalobcovho odvolania doklad o lekársky uznannej práceneschopnosti predložený nebol, správny súd prejednaním veci v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, právo žalobcu na spravodlivý proces neporušil.

63. Podľa § 447 ods. 1 S. s. p., kasačný súd môže na návrh sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa uznesením priznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok, ak by právnymi následkami napadnutého rozhodnutia krajského súdu hrozila závažná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.

64. Pokiaľ sa sťažovateľ v kasačnej sťažnosti domáhal priznania odkladného účinku kasačnej sťažnosti, kasačný súd považuje za potrebné uviesť, že predmetná korekcia podľa zákona č. 528/2008 Z. z. sa sťažovateľovi neukladá na základe rozhodnutia žalovaného, ale na základe individuálneho správneho aktu vydaného na to oprávneným riadiacim orgánom. Ukladanie korekcií nie je v právomoci žalovaného, pričom predmetnou kontrolou žalovaný zisťoval len súlad postupu sťažovateľa s ustanoveniami zákona o verejnom obstarávaní. Riadiaci orgán je oprávnený uložiť korekcie nezávisle od rozhodnutia žalovaného o porušení zákona č. 25/2006 Z. z.

65. Rozhodovanie o uložení korekcie je plne v kompetencii riadiaceho orgánu a len toto rozhodnutie, ktoré je individuálnym správnym aktom podlieha súdnemu prieskumu, a preto len tomuto rozhodnutiu je možné priznať odkladný účinok (v predmetnom prípade ide o konanie vedené na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 5S/241/2015).

66. Na základe uvedeného žalobcu nepreukázal hrozbu vzniku závažnej ujmy, nakoľko predmetný protokol o výkone kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní nespôsobuje bezprostredné právne následky, na základe ktorých by sťažovateľovi hrozila závažná ujma na jeho právach a právom chránených záujmoch. Z uvedených dôvodov kasačný súd návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti v zmysle ustanovenia § 447 ods. 2 S. s. p. v spojení s ustanovením § 188 S. s. p. zamietol.

67. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd skonštatoval, že krajský súd neporušil práva sťažovateľa na spravodlivý proces. Ďalšie námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 S. s. p. ako nedôvodnú zamietol.

68. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.) a žalovanému ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S. s. p.).

69. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednoglasne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.